5) Σε ποιον βαθμό θα πρέπει το εθνικό δικαστήριο να λαμβάνει υπόψη του, στο πλαίσιο του άρθρου 15 του κανονισμού 2201/2003, τις συγκεκριμένες περιστάσεις της υπόθεσης, περιλαμβανομένης της επιθυμίας της μητέρας να βρεθεί εκτός των ορίων της αρμοδιότητας των κοινωνικών υπηρεσιών του κράτους μέλους καταγωγής της, και εν συνεχεία να γεννήσει το παιδί της σε άλλο κράτος μέλος, του οποίου το σύστημα κοινωνικών υπηρεσιών θεωρεί ότι είναι περισσότερο ευνοϊκό;

6) Ποια ακριβώς ζητήματα θα πρέπει να λάβει υπόψη το εθνικό δικαστήριο για να αποφανθεί ποιο *δικαστήριο* είναι σε θέση να κρίνει καλύτερα την υπόθεση;

([1]) Κανονισμού (ΕΚ) 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) 1347/2000 (ΕΕ L 338, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Court of Appeal (Ιρλανδία) στις 5 Αυγούστου 2015 — Evelyn Danqua κατά Minister for Justice and Equality Ireland και Attorney General

(Υπόθεση C-429/15)

(2015/C 320/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Court of Appeal

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείουσα: Evelyn Danqua

Αναιρεσίβλητοι: Minister for Justice and Equality Ireland και Attorney General

Έτερος διάδικος: The Refugee Legal Services

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Μπορεί να θεωρηθεί ότι αίτηση παροχής ασύλου, διεπόμενη από εσωτερικό δίκαιο δυνάμει του οποίου κράτος μέλος συμμορφώνεται προς τις υποχρεώσεις που υπέχει από [την οδηγία 2004/83/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για θέσπιση ελάχιστων απαιτήσεων για την αναγνώριση και το καθεστώς των υπηκόων τρίτων χωρών ή απάτριδων ως προσφύγων ή ως προσώπων που χρήζουν διεθνούς προστασίας για άλλους λόγους και τον καθορισμό του περιεχομένου της παρεχόμενης προστασίας], συνιστά κατάλληλο, υπό το πρίσμα της αρχής της ισοδυναμίας, μέτρο συγκρίσεως με αίτηση παροχής επικουρικής προστασίας;

2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, έχει συναφώς σημασία το γεγονός ότι η προθεσμία εντός της οποίας πρέπει να υποβάλλεται η αίτηση παροχής επικουρικής προστασίας εξυπηρετεί τον σημαντικό σκοπό που έγκειται στο να διασφαλίζεται ότι οι αιτήσεις για διεθνή προστασία εξετάζονται εντός ευλόγου προθεσμίας;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Supreme Court of the United Kingdom (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 5 Αυγούστου 2015 — Secretary of State for Work and Pensions κατά Tolley (θανούσα, διά του διαδόχου της)

(Υπόθεση C-430/15)

(2015/C 320/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Supreme Court of the United Kingdom

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείων: Secretary of State for Work and Pensions

Αναιρεσίβλητη: Tolley (θανούσα, διά του διαδόχου της)

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Ορθά κατατάσσεται η σχετική με τη φροντίδα συνιστώσα του επιδόματος διαβιώσεως αναπήρων του Ηνωμένου Βασιλείου ως παροχή αναπηρίας και όχι ως παροχή ασθενείας εις χρήμα κατά τον κανονισμό 1408/71 ([1]);

2) (i) Παύει να υπόκειται στη νομοθεσία του Ηνωμένου Βασιλείου, κατ' ορθή εφαρμογή του άρθρου 13, παράγραφος 2, στοιχείο στ', του κανονισμού 1408/71, πρόσωπο το οποίο έπαυσε να δικαιούται το επίδομα διαβιώσεως αναπήρων του Ηνωμένου Βασιλείου κατά το εσωτερικό δίκαιο του Ηνωμένου Βασιλείου επειδή μετοίκησε σε άλλο κράτος μέλος και το οποίο, καίτοι έπαυσε κάθε επαγγελματική δραστηριότητα πριν από τη μετοικεσία του, παραμένει ασφαλισμένο έναντι γήρατος σύμφωνα με το σύστημα κοινωνικής ασφαλίσεως του Ηνωμένου Βασιλείου;

(ii) Εξακολουθεί πάντως το πρόσωπο αυτό να υπόκειται στη νομοθεσία του Ηνωμένου Βασιλείου, δυνάμει του σημείου 19, στοιχείο γ', του παραρτήματος VI του κανονισμού 1408/71, που αφορά το Ηνωμένο Βασίλειο;

(iii) Αν, κατ' ορθή εφαρμογή του άρθρου 13, παράγραφος 2, στοιχείο στ', του κανονισμού 1408/71, το πρόσωπο αυτό έπαυσε να υπόκειται στη νομοθεσία του Ηνωμένου Βασιλείου, απαιτείται ή απλώς επιτρέπεται, σύμφωνα με το σημείο 20 του παραρτήματος VI του εν λόγω κανονισμού, να εφαρμόζονται από το Ηνωμένο Βασίλειο οι διατάξεις του κεφαλαίου 1 του τίτλου III του κανονισμού ως προς το πρόσωπο αυτό;

3) (i) Έχει εφαρμογή στο πλαίσιο των άρθρων 19 έως 22 του κανονισμού 1408/71 ο ευρύς ορισμός του μισθωτού, όπως διατυπώθηκε στην απόφαση [Dodl και Oberhollenzer, C-543/03], όταν ο ενδιαφερόμενος έπαυσε κάθε επαγγελματική δραστηριότητα πριν μετοικήσει σε άλλο κράτος μέλος, τούτο δε ανεξαρτήτως της διακρίσεως που προβλέπει το κεφάλαιο 1 του τίτλου III μεταξύ [σελ. του πρωτοτύπου 14] μισθωτών και μη μισθωτών, αφενός, και ανέργων, αφετέρου;

(ii) Αν έχει εφαρμογή, δικαιούται το εν λόγω πρόσωπο να λάβει την παροχή σε άλλο κράτος μέλος από το αρμόδιο, δυνάμει του άρθρου 19 ή του άρθρου 22 του κανονισμού 1408/71; Μπορεί το άρθρο 22, παράγραφος 1, στοιχείο β', του εν λόγω κανονισμού να προβληθεί προς απόκρουση μιας προϋποθέσεως περί κατοικίας την οποία επιβάλλει η εθνική νομοθεσία σε περίπτωση μετοικεσίας σε άλλο κράτος μέλος και της οποίας γίνεται επίκληση προκειμένου να απορριφθεί το δικαίωμα αιτούντος στη συνιστώσα του DLA που αφορά τη φροντίδα;

([1]) Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς και τις οικογένειές τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001 σ. 73).

Διάταξη του προέδρου του πρώτου τμήματος του Δικαστηρίου της 11ης Ιουνίου 2015 (αίτηση του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας — Κύπρος για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Bogdan Chain κατά Atlanco LTD

(Υπόθεση C-189/14) ([1])

(2015/C 320/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

([1]) ΕΕ C 202 της 30.6.2014.